

פרשת אחרי מות

נושא השבוע: חוקים משפחתיים

נושא השבוע

האל מבטיח למי שיקיים את חוקיו ומצוותיו **חיים**. המקיים את המצוות לא ימות **בעונש כרת** כמו זה שעובר על החוקים. יש המפרשים את הביטוי "וחי בהם", לעניין **חיים רוחניים**, שהם ורק הם נקראים חיים.

עוד התפרש הכתוב "וחי בהם" על ידי חז"ל, לגבי מקרה של **פיקוח נפש**. אז יש להעדיף את החיים על פני קיום התורה. "אמר רבי יהודה אמר שמואל: **"וחי בהם** - ולא שימות בהם". (יומא דף פ"ה עמוד ב).

• **יום הכיפורים** – תיאור טקס הכפרה שנערך ביום הכיפורים על ידי הכהן הגדול, ובו כניסת הכהן הגדול אל קודש הקודשים ושליחת השעיר לעזאזל למדבר.

• **"ספר הקדושה"** - בהמשך הפרשה עומד קובץ חוקים נפרד ועצמאי ומכונה בפי החוקרים "ספר הקדושה" ובו דינים הנוגעים לשחיטת בעלי חיים לאכילה ולקרבת, מצוות הדנות ביחסי אישות וטוהרת המשפחה, רשימת נשים שאסור לבוא עמן במגע מיני, איסור העברת בנים למולך, איסור על משכב עם זכר ואיסור על משכב עם בהמה.

מה בפרשה

מדריך

ניתן לשאול: אילו **חוקים** משפחתיים קיימים בביתם ביחס **לסעודה**? יושבים ליד השולחן? לא אוכלים **בידיים**? לא קוראים ספר? ולא מדברים עם אוכל בפה? ניתן ללמוד ולשנות את הפתגם המופיע בטקסט **"אין מסיחין (משיחין-מדברים) בשעת הסעודה"**.

קריאת המדרש ודיון

החוק שלא לדבר בשעת האוכל הוא **עתיק** מאד. המדרש נותן לנו את הסיבה הפיזיולוגית שלו: הקנה (המוביל לריאות) פעיל בשעת דיבור, ואם הפה מלא – יכול חלילה להכנס דרכו מעט אוכל. זה חוק שיש לו גם **סיבה מוצדקת!** באמירה זו השיג רבי יצחק מטרה כפולה: הוא גם אמר **דבר חכמה** כפי שהתבקש, וגם רמז לרבי נחמן שבקשתו לא היתה במקומה (כיוון שזוהי כאמור שעת האוכל...). המסר הנוסף שבמדרש זה הוא

שלעתים החוקים המקובלים בחברה נראים **שרירותיים**, אך סביר להניח שהם נוצרו **מסיבה מוצדקת**, כך שכאשר ניתקלים בחוק לא מובן – כדאי לנסות ולשאול אודותיו, ההסבר **ההגיוני** העומד במאחוריו – עשוי להקל את קבלתו.

מושלמת / נורית זרחי

פעם כשהיו נותנים לי פקודה
"הורידי רגלים מן השולחן!
הייתי מורידה,
עד שבמזל גיליתי בספרים
שכולם כך יושבים באמריקה.

ש

י

ר

פעם כשהיו נותנים עלי צעקה
"הפסיקי לאכול בידים!
הייתי מפסיקה,
עד שבמזל גיליתי בספרים
שבאנגליה כך אוכלת המלכה
- - - (עוף).

ומאז אני יושבת ורגלי אל על
אוכלת בידים
בלי לחשוב על זה בכלל,
וכל פעם שלי מעירים
אני מחפשת ישר בספרים.

כי ודאי אי-שם בעולם
ארץ קימת,
שם ילדה כמוני
נחשבת למושלמת.

